KORT VERSLAG VAN DE 3e ZITTING VAN DE INTERIM COMMISSIE, GEHOUDEN TE DEN HAAG 12 - 14 JUNI 1952.

OPENING.

De zitting wordt geopend door Minister Stikker, die de Delegaties welkom heet. De door de Minister uitgesproken rede
./. is aan dit verslag gehecht als Bijlage I.

Op voorstel van de Heer Monnet van de Franse Delegatie wordt de Heer Spierenburg aangewezen als voorzitter van deze zitting.

GOEDKEURING VAN DE AGENDA.

De agenda, zoals deze door de Nederlandse Delegatie is
./. voorbereid wordt goedgekeurd. (Zie Bijlage II).

MEDEDELINGEN TEN AANZIEN VAN DE STAND VAN ZAKEN MET BETREKKING TOT DE RATIFICATIE.

Op verzoek van de Voorzitter deelt de voorzitter van de Belgische Delegatie mede, dat op 12 Juni de stemming in de Belgische Kamer van Afgevaardigden zal plaatsvinden, terwijl de Italiaanse Delegatie mededeelt, dat de goedkeuring daar te lande op zeer korte termijn verwacht kan worden. (Tijdens de zitting werd het bericht van de goedkeuring in België ontvangen).

DATUM VAN DE CONFERENTIE VAN MINISTERS.

Na langdurige discussies werd overeengekomen, dat de Conferentie van Ministers in beginsel zal worden gehouden op 30 Juni en 1 Juli a.s. te Parijs.

ONTWERP AGENDA VOOR DE CONFERENTIE VAN MINISTERS.

De delegaties zijn het eens geworden over een ontwerp-agenda die aan de Conferentie van Ministers zal worden voorge-
./. legd (zie Bijlage III). Ten aanzien van de daarop voorkomende punten kan het volgende worden opgemerkt:

2. Zetel van de Instellingen.

Over dit punt is uitvoerig door de Hoofden van delegaties informeel van gedachten gewisseld. Algemeen was men van mening

© NA, 2.05.117, Buitenlandse Zaken, blok 1, 1945-1954 (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 18610
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/S01246

dat een beslissing over de definitieve zetel van het Schuman Plan en de Europese Defensie Gemeenschap op de a.s. Conferentie van Ministers te Parijs niet zou kunnen worden genomen. Bij de Heer Monnet leefde de gedachte om in aansluiting op een door de Raad van Straatsburg aanvaarde resolutie inzake de instelling van een politieke autoriteit de Assemblee van het Plan Schuman te verzoeken een voorstel over de definitieve zetel van de organen van de Europese Defensie Gemeenschap en de Gemeenschap voor Kolen en Staal voor te bereiden. Op de Conferentie van Ministers zou men zich dan moeten beperken tot het kiezen van een voorlopige zetel voor de organen van de Gemeenschap voor Kolen en Staal.

Wat betreft deze voorlopige zetel was de Heer Monnet, hierin gesteund door zijn Duitse en Italiaanse collega's, van mening dat het Hof, de Assemblee en de Hoge Autoriteit in dezelfde plaats moesten worden gevestigd. De Benelux-delegaties waren daartegenover van mening dat er de voorkeur aan moest worden gegeven om de organen van het Plan Schuman in verschillende steden te vestigen. Met name wilde de Belgische Delegatie de Hoge Autoriteit in Luik, Nederland het Hof in Den Haag en Luxemburg de Hoge Autoriteit in Luxemburg. De Assemblee zou in Straatsburg kunnen vergaderen. De Italianen wensen echter, indien het Hof in Den Haag komt, de Assemblee in Turijn.

Ondanks alle bovenvermelde tegenstellingen zou het waarschijnlijk wel mogelijk geweest zijn het over de zetel eens te worden indien niet van Duitse zijde, om politieke redenen, Parijs als zetel onaanvaardbaar werd geacht. De Fransen toonden voor de Duitse bezwaren veel begrip en insisteerden hunnerzijds niet meer op Parijs. De Heer Monnet lanceerde daarop, gesteund door zijn Duitse en Italiaanse collega's, Straatsburg.

Op het eerste gezicht heeft Straatsburg zeker bepaalde voordelen. Van Nederlands standpunt uit gezien zijn er echter toch wel grote bezwaren aan verbonden. In de eerste plaats legt Straatsburg wel zeer de nadruk op de continentale gedachte. In de tweede plaats zijn bij een eventuele ves-

tiging van de organen van de Europese Defensie Gemeenschap grote moeilijkheden met Zweden te verwachten. En tenslotte ligt Straatsburg te ver af van het centrum van de internationale economische samenwerking. Ook zal het heel moeilijk zijn om een behoorlijk gebouw voor de Hoge Autoriteit te vinden en het personeel onder te brengen.

Een veel betere oplossing zou daarom Brussel zijn. De vestiging van de Hoge Autoriteit en de Assemblee in Brussel en het Hof in Den Haag komt de Franse en Duitse delegaties tegemoet in hun streven naar concentratie en geven anderzijds voldoening aan de Regeringen der Beneluxlanden. De grote moeilijkheid blijft echter de intern politieke situatie in België waar men zich tegenover het Parlement verplicht heeft Luik tot het uiterste te verdedigen. Het staat echter wel vast dat de overige landen Luik niet zullen aanvaarden. Zelfs Luxemburg is niet bereid om voor Luik de candidatuur voor de Hoge Autoriteit op te geven. Het ziet er niet naar uit dat vóór de Ministersconferentie op enigerlei wijze overeenstemming kan worden bereikt. De Heer van Zeeland zal slechts in de uiterste noodzaak, wanneer hij daartoe gedwongen wordt, Brussel aanvaarden. In dit verband kan een eventuele candidatuur van Amsterdam voor de Hoge Autoriteit, mits op het juiste moment naar voren gebracht, wellicht de stoot ertoe geven dat de Heer van Zeeland uiteindelijk Brussel aanvaardt.

3. Statuut van de zetel van de Instellingen.

Hierover is niet verder gediscussieerd. Het door de Commissie van Juristen samengestelde rapport, dat reeds bij de tweede zitting te Rome was besproken, zal zonder meer aan
./. de Conferentie van Ministers worden voorgelegd (zie Bijlage IV).

4. De regeling van het taalgebruik in de Gemeenschap.

Ten aanzien van het "régime linguistique" is door de Commissie van Juristen mede op basis van een voorstel van de

Duitse delegatie een voorstel geformuleerd, waarin o.m. voor het gebruik der werktalen bij procedures voor het Hof van Justitie een regeling werd voorgesteld welke aan het Zwitserse ./. procesgerecht is ontleend (zie Bijlage V).

Dit voorstel kon op de meeste punten door alle delegaties worden aanvaard. Een oorspronkelijk geformuleerde Italiaanse reserve werd later ingetrokken. Geen overeenstemming kon echter worden bereikt over een Duits amendement, opgenomen in een bijlage bij het Rapport van de Commissie van Juristen om de bevoegdheid van het Hof omschreven sub 3e van het rapport te beperken. Volgens dit punt van het voorstel zou nl. het Hof met name met het oog op het algemeen belang kunnen besluiten dat het vonnis zal worden geredigeerd in alle talen van de Gemeenschap; in dat geval zou het Hof gelijktijdig beslissen welke tekst authentiek zou zijn. De Duitse delegatie wenste nu dat de mogelijkheid zou worden uitgesloten dat het Hof een andere tekst authentiek zou verklaren dan die welke geredigeerd was in de taal, waarin het proces gevoerd was. De Duitse delegatie was niet bereid de door haar ten deze gemaakte reserve in te trekken.

De Belgische delegatie deed een compromis voorstel, inhoudende dat een uitspraak van het Hof in elk geval geredigeerd zou worden in de taal waarin het geding gevoerd was, maar dat in geval het Hof dit wenselijk oordeelde de uitspraak ook in een andere taal zou kunnen worden geredigeerd. Beide teksten zouden dan authentiek zijn.

Dit compromis bleek aanvaardbaar voor de Duitse delegatie maar stuitte op bezwaren van Franse zijde, waar men alleen die tekst authentiek wilde verklaard zien, waarin het Hof oorspronkelijk zijn uitspraak had geformuleerd.

Nadat het derhalve onmogelijk bleek op dit punt tot overeenstemming te komen, werd besloten dat deze kwestie nogmaals door de Commissie van Juristen bezien zal worden.

De Nederlandse delegatie zal zich dus op korte termijn moeten beraden, welke van de hierboven geformuleerde standpunten zij uiteindelijk zal willen steunen.

Tijdens de discussie over een en ander werd door de Franse delegatie nog een tweede belangrijke vraag aan de orde gesteld.

Heeft de regeling van het taalgebruik, die thans wordt uitgewerkt en die in enigerlei vorm door de Ministersconferentie zal worden aanvaard bindende kracht ten opzichte van de instellingen der Gemeenschap of heeft zij slechts het karakter van een advies, waarvan de instelling, die in dat geval zelf deze zaak regelt, naar believen kan afwijken. Het Verdrag bevat n.l. geen enkele bepaling over het taalgebruik.

Ook deze vraag is aan de Commissie van Juristen voorgelegd en ook te dezer zake zal dus de Nederlandse delegatie een standpunt moeten bepalen.

5. Verdeling van de zetels in het Raadgevend Comité.

Door de Nederlandse delegatie was te dezer zake een voorstel ./. uitgewerkt (zie bijlage VI). Bij de besprekingen bleek dat dit ontwerp kon worden aanvaard door Frankrijk, België en Nederland. De andere delegaties hadden de volgende bezwaren:

1. DUITSLAND. De delegatie van dit land beroept zich op de tekst van het Protocol, waarbij de Interim Commissie was ingesteld en wenste een zetelverdeling, die meer in overeenstemming was met de kwantitatieve verhouding ten aanzien van productie en consumptie.

2. ITALIE kon accoord gaan met het totaal van 4 zetels, doch wenste één van de zetels, welke aan Italië was toegewezen in de groep ijzer- en staalconsumptie te vervangen door een zetel voor de kolenproductie, uitgaande van het beginsel dat wanneer enigerlei activiteit in een der 4 groepen aanwezig was hiervoor tenminste 1 zetel moest worden toegestaan.

3. LUXEMBURG wenste 3 zetels te hebben en wilde dit bereiken door het toevoegen van een zetel voor ijzer- en staalverbruik.

Na een lange discussie kwam een tweede voorstel ter tafel hetwelk slechts afweek van het Nederlandse op één punt n.l. dat een van de zetels van Italië voor de staalverbruikers was toegewezen aan Duitsland. Met dit voorstel konden Nederland en België zich verenigen, Frankrijk en Duitsland wilden dit voorstel aanvaarden, indien alle andere delegaties het ook

zouden accepteren, terwijl Italië en Luxemburg zich tegen verklaarden. Met name de Italianen vonden dat de verhouding van 3 zetels voor Italië en 4 voor Nederland niet in overeenstemming was met de verhouding van het totaal van productie en consumptie in beide landen. De positie van de Italianen werd nog bemoeilijkt door het feit, dat de behandeling in de Kamer van Afgevaardigden nog niet was beëindigd. Overeenstemming op dit punt kon derhalve nog niet worden bereikt en zelfs bleek het onmogelijk een rapport op te stellen, dat de visie der verschillende delegaties weer zou geven. Een concept voor een dergelijk rapport was wel door de Heer Uri
./. opgesteld (zie Bijlage VII), doch dit konden de andere delegaties om uiteenlopende redenen niet aanvaarden.

De hierna te benoemen werkgroep zal trachten in ieder geval een dergelijk rapport voor de Ministersconferentie tot stand te brengen.

6. Benoeming van 8 leden van de Hoge Autoriteit.
7. Benoeming van 7 Rechters en 2 Advocaten-Generaal van het Hof van Justitie.
8. Benoeming van de President, de Vice-President van de Hoge Autoriteit en van de President van het Hof van Justitie.

Van Franse zijde werd informeel medegedeeld dat naast de Heer Monnet een Frans industrieel, waarschijnlijk de Heer Daum, als candidaat van de Hoge Autoriteit zal worden voorgesteld.

De Duitse Regering zal naast de Heer Etzel, die C.D.U. afgevaardigde is in het Duitse Parlement, voordragen de Heer Deist die een van de leiders uit de vakbeweging in Duitsland is.

De Belgen, Italianen en Luxemburgers konden nog geen mededelingen over hun candidaten doen.

Wat betreft het voorzitterschap gaat het er thans zelfs op lijken dat de Heer Monnet bereid is president van de Hoge Autoriteit te worden. Duitsland verlangt het vice-voorzitterschap en Italië heeft medegedeeld belangstelling te hebben voor de functie van president van het Hof.

Aan de Commissie van Juristen werd opgedragen voor de Ministersconferentie een ontwerp-benoemingsbesluit te ontwerpen

ter voorlegging aan de Ministers gezamenlijk met een ontwerp voor een Statuut voor de Hoge Autoriteit, dat t.z.t. aan de Raad van Ministers kan worden overgelegd.

9. Het ter beschikking stellen van een voorschot aan de Gemeenschap.

Te dezer zake was door de Nederlandse delegatie een voor-
./. stel samengesteld (zie Bijlage VIII). Alleen de Italiaanse Delegatie drong er op aan het bedrag niet te laag te stellen om met name in Italië budgetair-technische moeilijkheden te voorkomen, indien een aanvulling later zou moeten worden gevraagd. Overigens werd het Nederlandse voorstel aanvaard en zal aan de Ministerconferentie worden voorgelegd.

WERKGROEP VOOR HET VERZAMELEN VAN STATISTISCHE GEGEVENS.

Het instellen van een dergelijke werkgroep werd bepleit door de Duitse Delegatie. Alhoewel van Belgische en Franse zijde werd betwijfeld of een dergelijke werkgroep nuttig werk zou kunnen doen werd het voorstel toch uiteindelijk aangenomen.

DIVERSE VRAAGSTUKKEN.

De toepassing van § 15 van de Overeenkomst m.b.t. de Overgangsbepalingen.

De Nederlandse delegatie had te dezer zake een notitie
./. opgesteld (zie Bijlage IX). Besloten werd aan de douane-experts der 6 landen op te dragen om een gemeenschappelijke douane-nomenclatuur uit te werken.

Naar aanleiding van een opmerking van Belgische zijde constateert de Commissie dat het wenselijk was terzake van het vaststellen der Benelux-contingenten een zekere soepelheid te betrachten, gezien het feit dat de ter beschikking staande statistische gegevens niet meer aansluiten op de nieuwe Benelux-nomenclatuur die noodzakelijkerwijs voor het tot uitvoering brengen van deze paragraaf moet worden aanvaard.

VERDERE PROCEDURE.

./. Door de Interim Commissie werd een zeer kort protocol aanvaard (zie Bijlage X). Ter uitwerking van de nog openstaande punten met betrekking tot het gebruik van de talen en de verdeling van de zetels in het Raadgevend Comité, benevens het opstellen van documenten met betrekking tot de benoeming en het Statuut van de leden van de Hoge Autoriteit werd besloten tot het instellen van een Werkgroep, bestaande uit 3 leden van elke delegatie, die op 20 Juni a.s. te Parijs zal bijeenkomen. Voorts zal een beperkte groep uit de Interim-Commissie te Brussel bijeenkomen op een nader te bepalen datum die de agendapunten voor de Ministerconferentie nader zal uitwerken.

DE VOORZITTER VAN DE NEDERLANDSE DELEGATIE,

(D.P. Spierenburg)

20 Juni 1952,

S-11-891-120-6-'52

DISCOURS D'OUVERTURE DE M. STIKKER
A LA TROISIEME REUNION
DE LA COMMISSION INTERIMAIRE DU PLAN SCHUMAN

Messieurs,

Comme Ministre des Affaires Etrangères des Pays-Bas, c'est un grand privilège de pouvoir vous souhaiter, au nom du Gouvernement Néerlandais, la bienvenue à la Haye.

Vous vous réunissez pour la troisième fois comme membres de la Commission Intérimaire créée lors de la signature du traité instituant la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier pour préparer la mise en oeuvre de cette grande entreprise.

Dans quelques jours, les six parlements des pays participant au Plan auront approuvé le traité et, après le dépot des actes de ratification, rien ne s'opposera plus à l'entrée en vigueur du traité. Il est donc à prévoir que cette session de votre Commission sera la dernière et que, dans quelques mois, les échaffaudages, qui encore entourent l'édifice, peuvent être enlevés et les institutions qui doivent y loger pourront occuper les appartements réservés à leur usage. Seulement, nous ignorons encore à l'heure actuelle où exactement les différentes institutions seront établies.

Pour mettre en opération la machinerie du Plan, il reste encore des travaux préparatoires à faire qui vont occuper les sessions de votre Commission et qui, dans quelques jours, entraîneront une Conférence Ministérielle. Ce n'est qu'apres la réussite de cette Conférence des Ministres que l'on pourra vraiment dire qu'en ce qui concerne le Plan Schuman, on a passé du stade intérimaire au stade définitif.

A l'heure actuelle, il y a plus de deux ans que mon collègue et ami français a pris l'initiative de ce qui, à juste titre, porte son nom: il y a presque quatorze mois que les six

Ministres des pays participants ont signé le texte du traité, à Paris, au nom de leur gouvernement. On ne peut pas nier que, par suite de ce délai considérable, l'initiative a perdu un peu sa fraîcheur originale, mais il n'en reste pas moins vrai que les problèmes de l'unification de l'Europe n'ont rien perdu de leur angoissante actualité. Si les débats parlementaires ont pris plus de temps que beaucoup parmi nous n'avaient cru probable, les gouvernements ont, néanmoins, poursuivi avec convinction et courage le chemin de l'intégration. Ils n'ont pas voulu attendre la ratification du traité instituant la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier avant d'entreprendre de nouvelles initiatives dans d'autres domaines.

Si nous pouvons regretter que la Communauté du Plan Schuman se soit faite attendre, nous pouvons nous réjouir que le traité instituant la Communauté de Défense vienne d'être signé à Paris et nous pouvons faire tous nos efforts pour obtenir sa ratification plus rapidement qu'il n'a été possible pour le Plan Schuman.

On prépare déjà d'autres projets dans le cadre de l'unification de l'Europe dont les plus importants, sans doute, sont les discussions préliminaires relatives à la future Communauté Européenne Agricole. La méthode suivie pour nos travaux dans ce domaine est, certes, sans précédent, mais elle me paraît justifiée par le caractère vraiment révolutionnaire de l'entreprise. Dans les relations traditionnelles entre gouvernements, on ne s'engage pas dans des conversations nouvelles sans avoir conclu et ratifié les négociations antérieures. La méthode que nous suivons ainsi peut être comparée au système appliqué dans les ateliers de constructions navales; là, on trouve des coques dont la quille vient d'être mise, d'autres dont la construction est plus avancée , et enfin, dans le basin, des navires déjà lancés dont on achève la superstructure et qui sont bientôt prêts à entreprendre leurs voyages d'essai. Le directeur du chantier a assez de confiance dans la solidité de son entreprise et les qualifications de ses travailleurs pour accepter plusieurs commandes en même temps, et c'est un peu la situation dans laquelle, vous, membres de la Commission Intérimaire, vous trouvez. D'abord, vous avez travaillé à

l'établissement du Plan Schuman, plus tard beaucoup d'entre vous ont aidé, avec l'expérience acquise, à la préparation du traité instituant la Communauté de Défense, et j'espère aussi que la future Communauté agricole pourra profiter de votre expérience. Mais, déjà, une tâche plus ambitieuse que toute autre vous attend aussitôt que le traité sera ratifié, celle de préparer une véritable fédération entre le plus grand nombre possible d'états européens. Aussi est-il possible que l'entreprise, déjà si ambitieuse du Plan Schuman soit, dans un avenir rapproché, ombragée par l'oeuvre fédérative, mais cela ne pourra en rien enlever à vos travaux le grand mérite d'avoir lancé le premier effort dans cette direction nouvelle et d'avoir montré la possibilité d'obtenir des résultats malgré des difficultés presque insurmontables.

A cet égard, je tiens à vous rappeler la première phrase du préambule du traité instituant la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier où il est dit que "La paix mondiale ne peut être sauvegardée que par des efforts créateurs à la mesure des dangers qui la menacent". Aussi crois-je que le fait que cette session se tient au Palais de la Paix constitue plus qu'un symbole. N'est-il pas vrai qu'une des pensées fondamentales. propres à la civilisation de l'Occident est cette certitude qu'une paix sans justice n'est pas une paix véritable. Pour cette raison, il est très significatif que les localités qui ont été si gracieusement mises à votre disposition par la Fondation CARNEGIE sont justement celles où l'on enseigne à ceux qui, à leur tour, seront appelés à être les gardiens de cette civilisation de l'Occident, les principes du Droit International.

Messieurs, je formule le voeu que vos délibérations soient fructueuses et qu'elles aient lieu dans le même esprit de collaboration qui a caractérisé vos travaux jusqu'ici. J'y ajoute le voeu que, lorsque vous allez regagner vos patries respectives, vous y emportiez le meilleur souvenir de cette session et de mon pays.

Je déclare ouverte la troisième session de la Commission Intérimaire.